

Az ékköves faaraszoló egyedszámának és kártételének vizsgálata a Tokaji és Egri borvidéken különböző korú szőlőültetvényekben

Bajzát Réka Judit

Növényorvos MSc szak, nappali tagozat

Növényvédelmi Intézet, Integrált Növényvédelmi Tanszék

Belső témavezető: Kukorellyné Dr. Szénási Ágens egyetemi docens, MATE, NVI, INVT

Az ékköves faaraszoló (*Peribatodes rhomboidaria*) az utóbbi években egyre nagyobb gazdasági károkat okoz rügypártételével a hazai szőlőültetvényekben, mivel kártételével jelentős termés kiesést idéz elő, és a következő évi termésre is kedvezőtlen hatást gyakorol.

Célom az volt, hogy meghatározzam a kártevő rajzásdinamikáját szexferomon csapdával, az általa okozott rügypártétel mértékét a károsított rügypártételek számlálásával, valamint a ragasztócsíkos előrejelzés alkalmazhatóságát két év során, a Tokaji és Egri borvidéken négy dűlőben, 2023-ban és 2024-ben.

Megfigyeléseim alapján a 2024-es vegetációs időszakban a kártevő rajzása több hullámban zajlott, és a legnagyobb csúcsot augusztus végén tapasztaltam minden ültetvényben, különösen a Meggyesek-dűlőben, ahol az egyedszám jelentősen megugrott.

A rügypártételek vizsgálatok alapján megállapítottam, hogy a Meggyesek-dűlőben a kártétel mértéke jelentősen megnőtt 2024-ben az előző évhez képest, ami arra utalhat, hogy a kártevő populációja gyorsan növekedett, vagy a védekezés hatékonysága nem volt elegendő. A Nagy-Eged és Hetény dűlőkben is tapasztaltam némi növekedést a rügypártételben, ami arra utal, hogy 2024-ben több rügy sérült, mint az előző évben. Bár ez a növekedés nem drasztikus, jelzi, hogy a kártevő jelenléte továbbra is figyelmet igényel, és a jövőben szükség lehet további védekezési intézkedésekre a gazdasági károk elkerülése érdekében.

A ragasztószalagos vizsgálat alapján úgy vélem, hogy ez nem megfelelő módszer a védekezésre, mivel a hernyók képesek kikerülni a ragasztószalagot, így az nem nyújt elegendő védelmet a rügy kártétel megakadályozására.

Összességében eredményeim alapján javaslom az integrált növényvédelmi megközelítések további fejlesztését, különösen a biológiai védekezési lehetőségek kutatását és alkalmazását. A szexferomon csapdák rendszeres használata szintén fontos szerepet játszhat a rajzáscsúcsok előrejelzésében, ami lehetőséget biztosít a védekezés megfelelő időzítésére és a kártevő populáció hatékonyabb kontrollálására.